

Januar, betragter jeg for mit Vedkommende som en Forhøjelse. Imidlertid kan der jo forhandles om dette Punkt.

Med Hensyn til Forhandlingsretten tror jeg, man vil være tilfreds, naar man tilstrækkeligt bliver gjort bekendt med, paa hvilken Maade det Nævn, som tænkes nedsat, kommer til at virke. Naar man tillige bliver tilstrækkeligt gjort bekendt med Ministeriets Indseende med Administrationen og Driften, tror jeg, at man vil akkviescere derved. Men Hovedkravet er naturligvis Maksimalksternes Fastsættelse, og paa hvilken Maade ogsaa Abonnementerne i Fremtiden kan faa nogen Indflydelse derpaa.

Jeg vil i Forbigaaende nævne, at der i Lovforslaget i Virkeligheden reelt er sikret Aktieindehaverne 8 pCt. af deres Aktier i de kommende Aar. Jeg er ikke helt klar paa, om det ikke er lovlig højt. Det erkendes af alle, at vi sikkert staa overfor en Nedgangsperiode, og det vil dog maaske være værd at tage under Overvejelse, om 8 pCt. ikke er en lovlig stor Rente. Jeg tillægger i alt Fald dette Punkt mere Betydning, end at Aktierne skal gaa op til 125, hvis de overtages om 20 Aar.

Jeg vil endvidere nævne, at det er bestemt, at Ministeriet for offentlige Arbejder udnævner en Trediedel af Bestyrelsesmedlemmerne; men paa et andet Punkt nævnes det, at Staten har Ret til at erhverve indtil Halvdelen af Aktierne. For det Tilfælde, at dette skulde ske, forekommer det mig, at der maa indføres en Bestemmelse om, at Staten skal repræsenteres i Bestyrelsen i Forhold til sine Aktier.

Jeg tror, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, har saa mange og saadanne Bestemmelser, at det danner et godt Grundlag for en Koncession, som i betydelig Grad vil kunne forbedre Telefondriften i Jylland. Jeg haaber, at det skal lykkes at gennemføre Lovforslaget i den nærmeste Fremtid, saaledes at de jyske Telefoner kan komme ind under den rationelle Drift, som vi ønsker; og saaledes at vi kan blive betjent derovre paa en noget bedre Maade, end vi er blevet det i de senere Aar. Jeg tror ogsaa, at det ved en Forhandling med Abonnementerne vil lykkes at tilfredsstille disse saaledes, at den Uro og Mistillid, som er til Stede derovre, fortager sig.

Med disse Bemærkninger skal jeg, idet jeg beholder mig senere at stille Forslag om Sagens Henviisning til et Udvalg, anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Friis-Skotte: Som Medlem af Telefonkommissionen har jeg sammen med Landstingsmand Harald Jensen gjort Indstilling til Ministeriet om Forberedelse af Statens Overtagelse af de jyske Telefonselskaber med en fælles offentlig Drift af Telegraf- og Telefonvæsenet i Jylland for Øje. Jeg maa derfor, naar jeg ser paa det foreliggende Lovforslag, beklage, at Ministeren ikke har fulgt vor Indstilling, saa meget mere som denne direkte bygger paa Telegrafvæsenets Administrations Udtalelser og i øvrigt falder ganske i Traad med Telefonkommissionens enstemmige Indstilling af Marts 1919, hvad jeg senere skal komme ind paa.

Først maa jeg imidlertid med et Par Ord vise, hvor forskellige Telefonforholdene var paa Øerne, den Gang vi i 1920 lovgav om disse Forhold, sammenlignet med, som Telefonforholdene ligger i Jylland. Paa Øerne udgjorde det private Telefonvæsen indenfor hver Ø eller Øgruppe en teknisk-administrativ Enhed, saaledes at Telefoning indenfor Landsdelen udelukkende skete gennem det private Selskab, medens Statstelefonen i Almindelighed kun benyttedes til Samtaler mellem to Landsdele. Forholdene var derfor saavel teknisk som for Befolkningens Vedkommende tilfredsstillende, og da paa det daværende Tidspunkt en kontraktmæssig Overtagelse fra Statens Side kun kunde ske til Priser, der paa Grund af Krigskonjunkturerne vilde have andraget maaske mere end det dobbelte af Anlæggenes Værdi før Krigspriserne, veg man i Kommissionen tilbage for en Overtagelse paa det daværende Tidspunkt og gav Øernes Telefonselskaber Koncession paa 20 Aar. Heldt anderledes ligger imidlertid Telefonforholdene i Jylland, hvor de i Øjeblikket viser følgende stærkt brogede Billede:

I Nord- og Midtjylland har man et større Selskab, Jysk Telefonaktieselskab, i Sydjylland med Fredericia som Centrum et mindre, De forenede sydjyske Selskaber, og omkring sidstnævnte, jeg tror 12 smaa Telefonselskaber, dels anerkendte, dels ikke anerkendte. Længst mod Syd i hele Sønderjylland har Staten efter Genforeningen samlet hele Telefonvæsenet i sin Haand; og imod Vest og Nordvest, navnlig oppe i Thisted og Hjørring Amter, har Staten betydelige lokale Telefonanlæg, som man har foretaget paa Tider og paa Steder, hvor det private Initiativ ikke saa sin Fordel derved. Endvidere driver Staten yderst mod Nord Skagens By og Omegns Telefonvæsen, og endelig ligger over hele Jylland Staten med